

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេដបំបុរំបី

ម៉ោង

Jeff Pippenger

2023-12-13

ការបំផុសគំនិតមានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជំពូកទីបីនៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ គំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យយន្តនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ នៅក្នុងអសោយ ជំពូកទីមុខបើ ស្ដីពីស្វែយនៃទីរួស ដល់បុរេវិវត្តន៍អំពីសហយស្មន៍ជាមួយសត្វចង្វាក់ឡាយនៃនៃនី គឺជាស្ដីពីស្វែយនៃក្នុងវិវរណៈ ដល់បុរេវិវត្តន៍អំពីសហយស្មន៍ជាមួយសត្វចង្វាក់ឡាយនៃនៃនី។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់បុរំបី ស្ដីពីស្វែយនៃមានពាក្យ «ហាប៊ីឡូនដ៏ធំ» សរសេរនៅលើថ្មដាសរបស់នាង។

ហើយសូត្រនេះមានសូល្យកពកពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមឆ័ត្រឆាយ ហើយតុបតែងដោយមាស តុបតែងមានតម្លៃ និងគុជខ្យង កាន់ពងមាសមួយនៅក្នុងដៃរបស់នាង ដល់ពពួកដោយសចក្ដីស្មោះអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់ និងសចក្ដីក្នុងការផ្គត់ផ្គង់របស់នាង។ ហើយនៅលើថ្មដាសរបស់នាង មានឈ្មោះមួយត្រូវបានសរសេរថា អាថ៌កំបាំង ហាប៊ីឡូនដ៏ធំ ជាមាតានៃស្វែយនៃឡាយ និងនៃសចក្ដីស្មោះអប់រំខ្ពង់ខ្ពស់នៃឡាយនៃនៃនី។ វិវរណៈ 17:4, 5។

មុនឆ្នាំ 1950 រចនាសម្ព័ន្ធភាសាអង់គ្លេសមានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណសូត្រដែលត្រូវបានកំណត់ នៅក្នុងខ្មែរនៃព្រះយ៉េងគ្រឹមត្រូវថា ជាព្រះវិហារកាតូលិក្យ៉ាង។

ពិភពលោកទាំងមូលបានដឹង

បន្ទាប់ពីយុគងងឹតនៃការបៀតបៀនរបស់កាតូលិកដែលបានបុរេវិវត្តន៍ចាប់ពីឆ្នាំ 538 ដល់ 1798 ថា ព្រះវិហារ្យ៉ាងគឺជាស្ដីពីស្វែយនៃបុរេវិវត្តន៍អំពីសហយស្មន៍ជាមួយសត្វចង្វាក់ឡាយនៃនៃនី។ សចក្ដីបុរាណសាស្ត្រក្នុងត្រូវបានប្រែប្រួលដើម្បីបង្កើនការគ្រប់គ្រងរបស់សាសនាកាតូលិក ហើយក៏បង្កើនការគ្រប់គ្រងរបស់សត្វចង្វាក់នៅលើផែនដីដែលបានបង្ក កើតនូវទំនាស់នឹងមិនបរិសុទ្ធជាមួយស្ដីពីស្វែយនៃផងដែរ។ អសោយ ជំពូក 23 បញ្ជាក់ថា ស្ដីពីស្វែយនៃនឹងត្រូវបានគេបំភ្លេច។

អ្នកនឹងមិនអាចរកឃើញនិយមន័យនៃស្វែយនៃនៅក្នុងវិវរណៈ 17

ថាជាព្រះវិហារកាតូលិកនៅក្នុងម៉ាស៊ីនស្ដីពីរកសម័យទំនើបណាមួយឡើយ

ដុបិកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដល់បរាជ័យទេ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចងថា នាងនឹងត្រូវបានគេបំភ្លេច។

ហើយនៅថ្មនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា

ក្នុងទីរួសនឹងត្រូវបានបំភ្លេចអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ

តាមចំនួនថ្មនៃស្វែយនៃមួយអង្គ; បន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ

ក្នុងទីរួសនឹងច្រៀងដូចជាសូត្រស្វែយ។ ចូរយកពិណ្ឌមួយ ដើរជុំវិញទីក្រុងទៅ

ឱសូត្រស្វែយនៃគេបានបំភ្លេចអើយ; ចូរបន្តលើក្នុងឲ្យពីរោះ

ចូរច្រៀងបទជាច្រើន ដើម្បីឲ្យគេចងចាំអ្នកឡើងវិញ។

ហើយបន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ នឹងកើតមានឡើងថា

ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកកាន់ទីរួមហើយនាងនឹងត្រឡប់ទៅរកចូលឈ្មោះរបស់នាងវិញ ហើយនឹងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្មេងជាមួយនឹងនគរទាំងអស់នៃលោកិយនលោកិយផ្សេងៗ ផងដែរ។ ហើយនឹងនិព្វតាណិជ្ជកម្មរបស់នាង និងចូលឈ្មោះរបស់នាង នឹងមានជាសច្ចក្តីបរិសុទ្ធជនព្រះអម្ចាស់ វានឹងមិនត្រូវមានសន្តសំទុក ឬប្រមូលផ្សំឡើយ; ដុំបិតនឹងនិព្វតាណិជ្ជកម្មរបស់នាងនឹងសម្រាប់ពួកអ្នកដល់សេចក្តី ទៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបិទឈ្មោះបរិក្ខេបគ្រប់គ្រាន់ និងសម្រាប់សម្បូរភ្ញាក់ពាក់ដល់ជាប់យូរ។ អសោយ 23:15-18។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដល់បរាជ័យឡើយ ហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1798 មក សុភ័ព្វស្មោះត្រង់ត្រូវបានបំភ្លេចចោល ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ នាងនឹងត្រូវបាននឹកចាំឡើងវិញ។ នាងត្រូវបាននឹកចាំឡើងវិញ នៅពេលដែលចុងសែប្រាំបីទីបំផុតរបស់ព្រះត្រូវបានវាយប្រហារ ហើយវាគឺជាបញ្ញត្តិក្តីមួយក្នុងចំណោមបញ្ញត្តិទាំងដប់ ដល់តែត្រូវបាននឹកចាំ។ នាងត្រូវបាននឹកចាំឡើងវិញ នៅពេលដែលនាងយកពិធករបស់នាង ផ្ទេរដំណើរជីវិតក្នុង ហើយបង្កើតបទភូមិផ្សេងៗទៀត និងចម្រៀងជាច្រើន។ នាងចម្រៀងចម្រៀងរបស់នាង នៅចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបឆ្នាំ ដល់ជាចុងរំលងស្តេចមួយអង្គ។ ស្តេចមួយអង្គ យោងតាម ដានីយ៍លែ ជំពូក ២ គឺជានគរមួយ។

នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលកូនចៅមនុស្សរស់នៅ សត្វព្រៃនៃវាល និងបក្សាបក្សីនៃមេឃ ទាំងមានបុគ្គលិកស្មោះត្រង់នៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នក ហើយមានតាំងអ្នកឲ្យជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើទាំងអស់នោះ។ អ្នកគឺជាកុហលមាសនេះ។ ដានីយ៍លែ 2:38។

«កុហល» ឬ «ស្តេច» ទាំងពីរគឺជាសិប្បកម្មនៃនគរមួយ។ នគរដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ «ចុងនៃស្តេចមួយ» គឺសហរដ្ឋបរាមាមិក។ សហរដ្ឋបរាមាមិកបានចាប់ផ្តើមការគ្រប់គ្រងតាមទំនាយរបស់ខ្លួនក្នុងនាមជាសត្វនៃផែនដី នៅពេលដែលប្អូនសាហាវត្រូវបានបង្កើតស្តេចហែប៊ីឡូនក្នុងឆ្នាំ 1798។ វាបន្តជានគរទីបំផុតនៃនាយព្រះគម្ពីរ រហូតដល់ចាប់ផ្តើមនៃអេភីយ៉ូប៊ី។ នគរពិតប្រាកដនៃនាយព្រះគម្ពីរ ដល់ពិតជាបានគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ គឺហែប៊ីឡូន។

មើល, យើងនឹងចាត់ទៅហៅ និងនាំយកគ្រប់រង្សាសត្វក្នុងទាំងអស់ពីទិសខាងជើង មក, ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា ព្រមទាំងនិព្វតាណិជ្ជកម្ម ស្តេចនៃហែប៊ីឡូន ជាអ្នកបម្រើរបស់យើងផង ហើយយើងនឹងនាំពួកគេមកទៅនឹងស្តេចនេះ ទាំងនឹងប្រជាជនដែលនៅក្នុងស្តេចនេះ ហើយទាំងនឹងជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៃផ្ទៃដីនេះ; យើងនឹងបំផ្លាញពួកគេទាំងស្រុង ហើយផ្ទេរឲ្យគេក្លាយជាទីស្តុកស្តុកស្រព ជាទីចម្កក និងជាទីស្តុកដុតអស់កល្បជាតិច្នោះ។ លើសពីនេះទៀត យើងនឹងដកយកពីពួកគេនូវសំឡេងនៃស្តេចក្តីរីករាយ និងសំឡេងនៃស្តេចក្តីអំណរ សំឡេងកូនកំលោះ និងសំឡេងកូនក្រមុំ សំឡេងកុហលកិន និងពន្លឺចង្អុលផ្សេងៗ ហើយស្តេចទាំងមូលនេះនឹងក្លាយជាទីស្តុកដុត និងជាទីស្តុកស្រព; រីឯជាតិសាសន៍ទាំងនេះ នឹងបម្រើស្តេចហែប៊ីឡូនអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។ ហើយវានឹងកើតឡើងថា កាលណាចិត្តសិបឆ្នាំបានបំពេញគ្រប់ហើយ នោះយើងនឹងដាក់ទោសស្តេចហែប៊ីឡូន និងជាតិនោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា

ដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ព្រមទាំងសុភមង្គលរបស់ពួកគេខាងដៃ
ហើយយើងនឹងផ្សព្វផ្សាយវាក្យសព្ទជាទីសង្កត់ធ្ងន់អស់កល្បជានិច្ច។ យេរេមា 25:9-12។

ហើយឡូនតាមន័យគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ដោយផ្ទុយនឹងមិត្តភាពនៃគំនិតចង្អុលចង្អោយ
ដល់នឹងសោយរាជ្យអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តភាព។ នប្បិកុសសោ
សុដចេនហែប៊ីឡូន មានរាយការណ៍យូរជាងដង។
ការរាយការណ៍លើកទីមួយគឺបុរាណនឹងយូរជាងគឺម
ហើយចិត្តសិបឆ្នាំនៃនាយរបស់យេរេមាគឺមានចាប់ផ្តើមនៃពេលនោះ។
វាមានបញ្ចប់ដោយការស្តាប់របស់បលេសសាសា នៅពេលដែលព្រះមានដាក់ទោស
«សុដចេនហែប៊ីឡូន»
ដូចដែលទ្រង់មានដាក់ទោសសុដចេនយ៉ាគីមនៃដើមចិត្តសិបឆ្នាំនោះដែរ។
នគរព្យាករណ៍ដែលត្រូវបានបង្ហាញថាជា «ថ្មនៃស្នែងចម្អុយ» (នគរមួយ) គឺជា
«ចិត្តសិបឆ្នាំ» នោះ គឺហើយឡូន; ហើយនគរនៃនាយព្រះគម្ពីរ
ដែលគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តភាព
ក្នុងអំឡុងពេលដែលស៊ីរីយ៉ាស្តេយារបស់ទីស្តេយារបស់បុរាណចេតនា
នោះគឺជាសក្តិវិធីនៃដីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣។
ការផ្តល់បុគ្គលនៃគំនិតបុរាណនៃនាយព្រះគម្ពីរ ក្នុងឆ្នាំ 1798
គឺជាផ្នែកមួយនៃចេតនាពិតដែលយើងបានកំពុងបង្ហាញនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣។

ហើយខ្ញុំបានឈរនៅលើខ្នងសមុទ្រ
ហើយបានឃើញសក្តិវិធីមួយកំពុងឡើងមកពីសមុទ្រ មានកុហលបុរាណ និងសុនដៃដប់
ហើយនៃលើសុនដៃរបស់វាមានមកដល់
ហើយនៃលើកុហលរបស់វាមានឈ្មោះនៃការប្រមាថព្រះ...
ហើយខ្ញុំបានឃើញសក្តិវិធីមួយទៀតកំពុងឡើងមកពីផែនដី;
វាមានសុនដៃពីរដូចកូនចង្កៀម ប៉ុន្តែវាមាននិយាយដូចនាគ។ វិវរណៈ 13:1, 11។

មាត់សមុទ្រដែលយើងបានឈរលើក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បី តំណាងឲ្យឆ្នាំ 1798។

«នៅក្នុងពេលដែលអំណាចសមុទ្រចាប់ ត្រូវបានដកហូតមុនពេលរបស់ខ្លួន
ហើយត្រូវបង្កឲ្យបញ្ចប់ការបៀតបៀន
នោះយើងបានឃើញអំណាចថ្មីមួយកំពុងកើតឡើង ដើម្បីបំបាត់ស្បែកនាគ
ហើយបន្តការងារដ៏យូរអង្វែង និងប្រមាថព្រះដល់នោះទៅមុខ។ អំណាចនេះ
ជាអំណាចចុងក្រោយដល់នឹងផ្តើមសង្គ្រាមទ័ពនឹងពួកជំនុំ និងក្រុមវិន័យរបស់ព្រះ
ត្រូវបានតំណាងដោយសក្តិវិធីមានសុនដៃដូចកូនចង្កៀម។
សក្តិវិធីទាំងឡាយដែលនៅមុនវាមានឡើងមកពីសមុទ្រ
ប៉ុន្តែសក្តិវិធីនេះមានឡើងមកពីផែនដី
ជាតំណាងនៃការកើតឡើងដោយសន្តិវិធីរបស់ជាតិនោះ
ដល់វាជានិមិត្តភាព—សហរដ្ឋអាមេរិក»។ Signs of the Times, February 8, 1910.

សក្តិវិធីទាំងឡាយដែលឡើងពីសមុទ្រ ត្រូវបានបំបែកចេញពីសក្តិវិធីទាំងឡាយដែលនៅផែនដី
ដោយខ្លួនឯងសមុទ្រ។ នគរទីប្រាំនៃពាក្យនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ នៅឆ្នាំ 1798
(ឆ្នាំសមុទ្រ) តំណាងឲ្យបុរាណវត្ថុសាស្ត្រដែលបានកសាងផុតទៅ
ហើយនគរទីប្រាំមួយគឺជាបុរាណវត្ថុសាស្ត្រនាពេលអនាគត។
ពួកមីលលីវ៉ាត់មិនបានឃើញសេចក្តីពិតនេះទេ។ វិល្លយាម មីលលីវ៉ា

មានទទួលការយល់ដឹងអំពីអំណាចនាគនសោសនាព្រាហ្មណ៍
និងទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយនឹងនគរបន្ទាប់
ដល់ត្រូវបានគំរាមជាសក្តានុពលសាហាវនៃសោសនាកាតូលិក។ វិវរណៈ ជំពូក 13
បើកបង្ហាញរឿងនៃហេតុការណ៍ក្នុងក្រុម ដល់ជាអំណាចទីបីក្នុងចំណោមអំណាចទាំងបី
ដល់នាំពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតឌេន។
រឿងនេះចាប់ផ្តើមនិយមន័យនៃសមុទ្រនៃឆ្នាំ 1798។

សហរដ្ឋអាមេរិកចាប់ផ្តើមបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួនដោយនិមិត្តរូបនៃកូនចៀម
ប៉ុន្តែបញ្ចប់បុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួនដោយនិយាយដូចជានាគ។
បុរេវត្តិសាស្ត្រនេះពេញលេញនូវនិមិត្តរូបនៃរាជ្យរបស់សក្តានុពលនៃដី
ត្រូវបានគំរាមនៃក្នុងខ្មែរ ក្នុងជំពូកទីដប់បីនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ដុបិតខនោះកំណត់ទាំងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់របស់សក្តានុពលនៃដីនៃក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រ។

ឧត្តរមានបញ្ជីសក្តានុពលទៀតកំពុងឡើងមកពីផែនដី; ហើយវាមានសុនដៃពីរ
ដូចជាកូនចៀម ហើយនិយាយដូចជានាគ។ វិវរណៈ 13:11

នៃពេលវេលាសហរដ្ឋអាមេរិកនិយាយដូចជានាគ វានឹងអនុម័តច្បាប់ចុងអាទិត្យ។
មុនពេលវាសម្រេចការបង្កឲ្យគេរោតពូជនៃចុងអាទិត្យ
សាសនាចក្រប្រតិបត្តិដល់មានក្នុងជំនឿនិងរួមមកជាមួយគ្នា
ហើយកាន់កាប់អំណាចនយោបាយលើបុរេវត្តិសាស្ត្រដល់មានក្នុងជំនឿ
ខណៈដែលពួកគេបង្កើតរូបសំណាករបស់សក្តានុពល។
នៃពេលវេលាបំប្លែងដោយព្រះវិញ្ញាណកំណត់អត្តសញ្ញាណ
(ហើយវាក៏ផ្ទុកនូវដូចនោះមុតងហើយមុតងទៀត)
ថាពិធីឧទ្ទិសរូបសំណាកមាសរបស់ប្រើកូនសោរ គំរាមឲ្យច្បាប់ចុងអាទិត្យ នោះវាកំពុង
សម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាចិត្តសិបឆ្នាំនៃនិមិត្តរូបរបស់សក្តានុពលនៃផែនដី។ ដានីយ៍លៃ
ជំពូក១ ដល់ ជំពូក៣ គំរាមឲ្យសារបស់ទេវតាទាំងបីនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក១៤។
ទេវតាទីបីក្នុងសាសនាចក្រពិតមានជីវិតនៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យមកដល់។

នៃក្នុងន័យទំនាយ ជំពូកទីមួយដល់ទីបីក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លៃ
គំរាមឲ្យរយៈពេលនិមិត្តសញ្ញាចិត្តសិបឆ្នាំរបស់សក្តានុពលនៃផែនដីក្នុងវិវរណៈ ១៣។
ការសាកល្បងអាហារដល់ត្រូវបានបង្ហាញនៃក្នុងជំពូកទីមួយ
និងនិមិត្តសញ្ញារបស់យោធាគឺម បញ្ជាក់ថា ជំពូកទីមួយ ក្នុងន័យទំនាយ
ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដែលទេវតាទីមួយមានទទួលអំណាច មិនថានៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០ ឬនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបី។

ហើយឡូន គឺជាតំណាងនៃសក្តានុពលរបស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ ហើយឆ្នាំទាំងនោះ
គំរាមឲ្យបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ចិត្តសិបឆ្នាំរបស់ហើយឡូន
មិនមានបញ្ចប់ឡើយ រហូតដល់ពេលវេលានៅពីការឧទ្ទិសរូបមាសរបស់ប្រើកូនសោរ
ប៉ុន្តែតែម្តងន័យទំនាយ ចិត្តសិបឆ្នាំនៃនិមិត្តរូបនៃអសោយបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃក្នុងជំពូកមុតបើ
បញ្ចប់នៃក្នុងដានីយ៍លៃជំពូកបី។ នៃពេលវេលាដែលវាបញ្ចប់នៃប្រើកូនសោរ
បន្តិចតិចសម្រាប់ពិធីឧទ្ទិស នោះសញ្ញារបស់សក្តានុពលត្រូវបានអនុវត្តបង្កប់
ហើយនៃពេលវេលា សុរិយាស្មោះឡើង និងនៃហើយឡូន
ចាប់ផ្តើមច្រៀងបទចម្រៀងរបស់នាងដល់សុតច្រើនទាំងឡាយនៃលើផែនដី

ខណៈដែលអីស្លាមដែលដល់បានក្របតំជនឱ្យ ក្រាបថ្វាយបង្គំ ហើយវា។

នប្បើកុនសោ ជាសុតចេ បានធុរឿបសំណាកមាសមួយ ដល់មានកម្ពស់ហុកសិបហត្ថ
និងទទឹងប្រាំមួយហត្ថ; ទ្រង់បានតាំងវាឡើងនៅលើខ្នង ក្នុងខត្តហាប៊ីឡូន។
បន្ទាប់មក នប្បើកុនសោ ជាសុតចេ បានចាត់ឱ្យប្រមូលមន្ត្រីកាន់ ទសោភិហាល អភិហាល
មន្ត្រីវិនិច្ឆ័យ មន្ត្រីវិចិត្រសាស្ត្រព្យាបាលមុបតុតិ ទីប្រឹក្សា មន្ត្រីរដ្ឋបាល
និងអនុកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នៃបណ្តាខត្ត
ឱ្យមកចូលរួមពិធីឧទ្ទិសរូបសំណាកដល់នប្បើកុនសោ ជាសុតចេ បានតាំងឡើង។ រួចមក
មន្ត្រីកាន់ ទសោភិហាល អភិហាល មន្ត្រីវិនិច្ឆ័យ មន្ត្រីវិចិត្រសាស្ត្រព្យាបាលមុបតុតិ
ទីប្រឹក្សា មន្ត្រីរដ្ឋបាល និងអនុកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នៃបណ្តាខត្ត
បានប្រមូលផ្គុំគ្នាមកចូលរួមពិធីឧទ្ទិសរូបសំណាកដល់នប្បើកុនសោ ជាសុតចេ
បានតាំងឡើង; ហើយពួកគេឈរនៅមុខរូបសំណាកដល់នប្បើកុនសោ បានតាំងឡើង។
បន្ទាប់មក អនុកប្រកាសមុនាក់បានសួរក្រែងដោយសំឡេងខ្លាំងថា៖ ឱ ប្រជាជន
សាសន៍ទាំងឡាយ និងភាសាទាំងឡាយអើយ គប្បីគ្រប់ដល់អនុករាល់គ្នាថា
នោះវាលោធាដល់អនុករាល់គ្នាឮសំឡេងសុនងៃ ខ្ពស់ ពិណ សាក្សី ពុសាល់ទី ឌុលស៊ីមី
និងភ្នែងគ្រប់ប្រភេទ
នោះអនុករាល់គ្នាគួរដួលក្រាបថ្វាយបង្គំរូបសំណាកមាសដល់នប្បើកុនសោ ជាសុតចេ
បានតាំងឡើង។ ហើយអនុកណាដែលមិនដួលក្រាបថ្វាយបង្គំ នោះនោះម៉ែនោះនោះឯ
ឯនឹងគួរបោះចូលទៅក្នុងកណ្តាលគុកភ្នំដល់នោះយ៉ាងសន្តិសុខសន្តិសុខ។
ដូច្នេះ នោះវាលោធានោះ ពលប្រជាជនទាំងអស់បានឮសំឡេងសុនងៃ ខ្ពស់ ពិណ សាក្សី
ពុសាល់ទី និងភ្នែងគ្រប់ប្រភេទ ប្រជាជនទាំងអស់ សាសន៍ទាំងឡាយ និងភាសាទាំងឡាយ
បានដួលក្រាបថ្វាយបង្គំរូបសំណាកមាសដល់នប្បើកុនសោ ជាសុតចេ បានតាំងឡើង។
ដានីយ៍លែ ៣៖១-៧។

នៅក្នុង «ពលវលោ» នោះ ឬនៅក្នុង «ម៉ែនោះ» ដល់នោះ
ដល់ជាច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
អនុកណាដែលដោយដល់បដិសេធមិនថ្វាយបង្គំរូបមាស នឹង
«គួរបោះចូលទៅកណ្តាលភ្នំដល់នោះយ៉ាងសន្តិសុខសន្តិសុខ»។
សង្ឃឹរក្រៅតម្លៃគត់ក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដល់មានពាក្យដល់គួរបោះចូល
«ម៉ែនោះ» គឺសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែ។ ពាក្យ «ម៉ែនោះ» នៅក្នុងជំពូកទីបី
តំណាងឱ្យការមកដល់នៃសញ្ញាប្រសព្វសាហាវ។ ពាក្យ «ម៉ែនោះ»
ក៏តំណាងឱ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយនៅក្នុងជំពូកទីបួនផងដែរ ពីព្រោះនោះនោះ
វាជានិមិត្តរូបនៃការព្យាបាលដល់នប្បើកុនសោ អំពី «ម៉ែនោះ»
នៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះដល់នឹងមកដល់។

បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែ ដល់ឈ្មោះ បលេតសោសារ បានសួរឡើងកាំងអស់មួយម៉ែនោះ
ហើយគំនិតរបស់គាត់បានផ្ទុះឱ្យគាត់ព្យាយាមចិត្ត។ សុតចេមានព្រះបន្ទូលថា៖
«បលេតសោសារ កុំឱ្យសុបិននេះ ឬការបកស្រាយរបស់វា ផ្ទុះឱ្យអនុកព្យាយាមឡើយ»។
បលេតសោសារ ទូលឆ្ងល់ថា៖ «ព្រះអម្ចាស់របស់ទូលបង្គំអើយ
សូមឱ្យសុបិននេះកើតដល់ពួកអនុកដល់សុំអប់រំ ហើយការបកស្រាយរបស់វា
កើតដល់សក្ខីរបស់ទ្រង់»។ ដានីយ៍លែ 4:19។

ដានីយ៍លែបាននាំព្រះមាននេះទៅកាន់នប្បើកុនសោ
អំពីម៉ែនោះនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះដល់នឹងមកដល់គាត់
ហើយក្រោយមកនប្បើកុនសោបានបដិសេធា។ ដូច្នេះ «ម៉ែនោះ» នៅក្នុងជំពូកទីបួន

ពេលដែលគួរឲ្យមានបុរិស័ទ្ធជាទូទៅក្នុងជំពូកនេះ បង្ហាញអំពី «ម៉ោង»
ដែលការជំនុំជម្រះមានមកដល់។ ក្នុងបុរិស័ទ្ធជាទូទៅនេះ «ម៉ោង»
ទីមួយនៃក្នុងជំពូកទីបួន នឹងតំណាងឲ្យការមកដល់នៃវេតាទីមួយនៃឆ្នាំ 1798។
សារនេះមានសម្រាប់ពេលវេលាដែលការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតមានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ «ម៉ោង» នៃក្នុងជំពូកទីបួន
ជាមុនដំបូងជានិមិត្តរូបនៃការជំនុំជម្រះដែលនឹងមក
ហើយបន្ទាប់មកវាគួរឲ្យមានបុរិស័ទ្ធជាទូទៅនិមិត្តរូបថា ការជំនុំជម្រះមានមកដល់ហើយ។
ការបុរិស័ទ្ធជាទូទៅ «ម៉ោង» លើកទីមួយ តំណាងឲ្យឆ្នាំ 1798 និងការមកដល់នៃវេតាទីមួយ
ហើយការបុរិស័ទ្ធលើកទីពីរ តំណាងឲ្យថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
និងការមកដល់នៃវេតាទីបី។

នូវពេលវេលាដែលនេះ ការនេះមានសម្រាប់ពេលវេលាដែលប្រើក្នុងសារ
ហើយទ្រង់គួរឲ្យមានបណ្តាញចេញពីមនុស្ស ហើយមានសិស្សនៅដូចជាគ្រូ
ហើយព្រះកាមរូបនៃទ្រង់មានសិរីដោយទឹកសន្តូសិមពីសុចានស្លឹក
ដរាបទាល់តែស្រស់ស្រាយទ្រង់ដូចរោមឥន្ទ្រី
ហើយក្រចករបស់ទ្រង់ដូចក្រញាំសត្វសុលាប។ ដានីយ៍លេខ 4:33។

ដូចនេះ «ម៉ោង» នៃក្នុងជំពូកទីបួន គឺជានិមិត្តរូបនៃទាំងឆ្នាំ 1798 និង 1844
ដែលជាចំណុចបញ្ចប់សម្រាប់បណ្តាញទាំងពីរនៃ «បុរិស័ទ្ធដង»
ដែលមានបុរិស័ទ្ធជាទូទៅនៃគរខាងជើង (ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.)
និងគរខាងត្បូង (ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស.) របស់អ៊ីស្រាអែល។
បណ្តាញទាំងពីរនេះ ដែលតំណាងឲ្យរយៈពេលពីរពាន់បុរិស័ទ្ធជាទូទៅនៃការបក្សពួក
និងទាសភាព គឺតំណាងឲ្យការអនុវត្តកំហឹងលើកដំបូង និងលើកចុងក្រោយរបស់ព្រះ
ទ្រង់នឹងបុរិស័ទ្ធជាទូទៅរបស់ទ្រង់ដែលមានក្របតំបន់។
ទាំងពីរមានចាប់ផ្តើមដោយការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ ហើយចុងបញ្ចប់រៀងៗខ្លួនរបស់វា
តំណាងឲ្យសារព្រះមានអំពីការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតរបស់ព្រះដែលកំពុងខិតជិតមកដល់
ឬការមកដល់នៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតនេះ។ ទាំងការជំនុំជម្រះទាំងពីរ
ដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយការបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះទាំងពីរនៃ «បុរិស័ទ្ធដង» នេះ
គួរឲ្យមានតំណាងដោយពាក្យ «ម៉ោង» នៃក្នុងដានីយ៍លេខ ជំពូកទីបួន។

ក្នុងបុរិស័ទ្ធជាទូទៅនៃឡើងវិញនៃ «ម៉ោង»
តំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃចលនានៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
នៃពេលវេលាវេតាទីមួយមានមកដល់ ហើយ «ម៉ោង»
ទីពីរនៃក្នុងជំពូកទីបួនតំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃចលនា
នៃពេលវេលាវេតាទីបីមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ចលនាមីឡើងវិញរបស់វេតាទីមួយគួរឲ្យមានផ្ទៃក្រឡាដែលមានក្នុងចលនារបស់វេតាទីបី
ដូចនេះ ការបុរិស័ទ្ធជាទូទៅ «ម៉ោង» ទាំងពីរនៃក្នុងជំពូកទីបួន
ក៏សម្រាប់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ផងដែរ។
ហើយក៏សម្រាប់ចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗផងដែរ។
ចលនាមីឡើងវិញរបស់វេតាទីមួយមានបុរិស័ទ្ធជាទូទៅអំពីការបក្សពួកនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត
ហើយចលនារបស់វេតាទីបីមានបុរិស័ទ្ធជាទូទៅអំពីការបក្សពួកនៃការជំនុំជម្រះបុរិស័ទ្ធជាទូទៅរបស់ព្រះ
ដែលមានលក្ខណៈដាច់ណាស់ ចាប់ផ្តើមនៅចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេល ហើយបន្តតទៅមុខ
និងកាន់តែខ្សោយឡើងវិញរហូតដល់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សារបស់យើងអំពីដានីយ៍លែងពួកទីបី
ហើយនឹងបញ្ចប់ការពិចារណារបស់យើងអំពីពាក្យ «ម៉ោង» នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

មើល, ខ្ញុំចាត់អនុករណ៍គ្មានចេញទៅ ដូចជាចៀមនៃកណ្តាលហ្វូងចចក ដូចនេះ
ចូរមានបុរាណដូចពស់ ហើយសូត្រក្នុងដូចព្យាបា។ ប៉ុន្តែ
ចូរប្រយ័ត្ននឹងមនុស្សទាំងឡាយ
ព្រោះពួកគេនឹងចាប់អនុករណ៍គ្មានបុរាណទៅក្នុងបុរាណ
ហើយនឹងវាយអនុករណ៍គ្មាននៅក្នុងសាលាបុរាណរបស់ពួកគេ។
ហើយអនុករណ៍គ្មាននឹងត្រូវនាំទៅមុខអភិបាល និងសុដច្រើនទាំងឡាយ ដោយព្រោះខ្ញុំ
ដើម្បីបិទបិទបន្ទាល់ទាំងនឹងពួកគេ និងពួកសាសន៍ដទៃ។ ប៉ុន្តែ
កាលណាពួកគេប្រគល់អនុករណ៍គ្មានឡើង កុំខ្វល់ថា តើត្រូវនិយាយយ៉ាងណា
ឬនិយាយអីឡើយ ព្រោះនៅម៉ោងនោះឯង
នឹងត្រូវប្រទានឲ្យអនុករណ៍គ្មាននូវអ្វីដែលត្រូវនិយាយ។ ដូច្នេះ
មិនមែនជាអនុករណ៍គ្មានដែលនិយាយ
ប៉ុន្តែជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបិតារបស់អនុករណ៍គ្មាន
ដែលមានបន្ទូលនៅក្នុងអនុករណ៍គ្មាន។
ហើយបងប្អូននឹងប្រគល់បងប្អូនទៅសេចក្តីស្តាប់ ហើយឪពុកនឹងប្រគល់កូន
ហើយកូនៗនឹងក្រវ៉ាត់ឡើងទៅនឹងមាតាបិតារបស់ខ្លួន
ហើយបណ្តាលឲ្យពួកគេត្រូវសម្លាប់។
ហើយអនុករណ៍គ្មាននឹងត្រូវមនុស្សទាំងអស់ស្តាប់ ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំ
ប៉ុន្តែអនុករណ៍ដែលស្ថិតនៅក្នុងដួងបំផុត អនុករណ៍នឹងមានសង្គតិ្ត។ ប៉ុន្តែ
កាលណាពួកគេបៀតបៀនអនុករណ៍គ្មាននៅក្នុងទីក្រុងនេះ
ចូរតែទៅទីក្រុងមួយទៀត ដូច្នេះខ្ញុំប្រាប់អនុករណ៍គ្មានជាប្រាកដថា
អនុករណ៍គ្មាននឹងមិនទាន់ដើរគ្រប់ទីក្រុងទាំងអស់នៃស្រុកអីស្រាអែលឯង
មុនដែលព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សយាងមក។ សិស្សមិនធំជាងគ្រូរបស់ខ្លួនទេ
ហើយអនុករណ៍មិនធំជាងម្ចាស់របស់ខ្លួនដែរ។ គ្រប់គ្រាន់ហើយសម្រាប់សិស្ស
ដែលគេបានដូចគ្នារបស់ខ្លួន និងសម្រាប់អនុករណ៍ម្ចាស់
ដែលគេបានដូចម្ចាស់របស់ខ្លួន។ បើពួកគេបានហៅម្ចាស់ផ្ទះថា បលេសបៀល
នោះពួកគេនឹងហៅពួកអនុករណ៍គ្មានស្រដៀងគ្នារបស់គាត់យ៉ាងណាទៀត! ដូចនេះ
កុំខ្វល់ពួកគេឡើយ ដូច្នេះមានអ្វីដែលគ្រូបង្ហាងទុក
ដែលនឹងមិនត្រូវបើកសម្តែងឡើយ ហើយក៏មានអ្វីដែលលាក់ទុក
ដែលនឹងមិនត្រូវបានស្គាល់ដែរ។ អ្វីដែលខ្ញុំប្រាប់អនុករណ៍គ្មានក្នុងទីងងឹត
នោះចូរនិយាយនៅក្នុងពន្លឺ ហើយអ្វីដែលអនុករណ៍គ្មានឮស៊ីបដាក់ក្បែរ
នោះចូរប្រកាសលើដំបូលផ្ទះ។ ហើយកុំខ្វល់ពួកអនុករណ៍ដែលសម្លាប់បានត្រឹមត្រូវ
ប៉ុន្តែមិនអាចសម្លាប់ព្រលឹងបានឡើយ
តែចូរខ្វល់ព្រះអង្គដែលអាចបំផ្លាញទាំងព្រលឹង និងរូបកាយនៅក្នុងនរកបាន។
ម៉ាថាយ 10:16-28។